

Arrest

nr. 65 624 van 17 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, afkomstig uit Mala Dobranja (gemeente Lipjan) te Kosovo. U bent in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Toen de oorlog in Kosovo in 1999 uitbrak bent u naar Plementina (gemeente Obilic) gevlucht. Uw huis in Mala Dobranja werd afgebrand. In Plementina verbleef u samen met uw echtgenoot, (Sa.G.) (O.V.x), uw zoon, (Sh.G.) (O.V.x), de partner van uw zoon, (N.M.) (O.V.x), uw jongste zoon, (K.G.) en uw drie kleinkinderen, (Elv.), (Elm.) en (A.) (G.). U bent niet in het bezit van een identiteitskaart, ondanks dat u zeven jaar geleden een poging hebt ondernomen om in Pristina er een te verkrijgen. Een jaar geleden bent u geslagen door Albanezen. Ook de partner van uw zoon is geslagen. Vier of vijf maanden voor uw vertrek uit Kosovo is uw echtgenoot geslagen geweest. Voorts werden er overdag en 's nachts stenen naar uw huis en naar

uw kinderen gegooid en wilden ze u in brand steken. Een maand voor uw vertrek naar België dreigden Albanezen tevens uw zoon te vermoorden in een dreigbrief. Tot slot gaf u nog aan dat uw jongste zoon niet naar school kon in Kosovo en dat hij ongeschoold is. Ter ondersteuning uw asielaanvraag legde u uw lidkaart van de Roma politieke partij PRYK (Partia e Romane Yekhipesko Pe Kosova) neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag in hoofdzaak steunt op dezelfde motieven die terzake door uw zoon, (Sh.G.), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen, dient te worden besloten dat u noch het vluchtelingenstatuut noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk hebben gemaakt dat jullie de afgelopen jaren nog in Kosovo zou verbleven hebben.

Allereerst dient worden vastgesteld dat u, noch uw vader, uw moeder of uw partner over enig overtuigend bewijsstuk beschikken waaruit effectief blijkt dat jullie de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de publicatie van de Kosovaarse Law on Identity Cards op 3 november 2008 verantwoordelijk waren voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd worden sinds de afkondiging van voornoemde wet. Evenmin bent u er in geslaagd een recente geboorteakte voor één van uw kinderen voor te leggen. U gaf te kennen 3 à 4 jaar geleden herhaaldelijk bij de gemeente Lipjan, waar u geboren en tot 1999 woonachtig was, een identiteitskaart aangevraagd te hebben. Keer op keer werd u evenwel een identiteitskaart geweigerd, waarbij u van de aanwezige Albanezen tevens te horen kreeg dat er voor Roma daar geen plaats is (CGVS, p.3 en 4). Uw vader beaamde dit alles tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS vader, p.4). Aan deze uitleg kan evenwel weinig geloof gehecht worden. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers vooreerst dat in de gemeente Lipjan de algemene veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid van de Roma reeds geruime tijd bevredigend is, alsook dat de Roma in deze gemeente zeer goed geïntegreerd zijn in de maatschappij. Voorts kunnen de Roma er zich in geval van problemen richten tot lokale gemeenschapsleiders. Ook blijkt uit deze informatie dat personen die sinds het einde van de oorlog terugkeerden naar deze gemeente, waaronder volgens de ons beschikbare cijfers voor de periode 2000-2008 87 Roma en 833 Ashkali en Egyptenaren, geen belemmeringen ondervonden bij het verwerven van officiële documenten. Zij konden zich probleemloos richten tot de hiervoor bevoegde diensten. Dat u aldus herhaaldelijk omwille van uw etnische origine identiteitsdocumenten zou geweigerd zijn, strookt niet met deze informatie. Derhalve is het uiterst bevreemdend dat u en uw familieleden in Kosovo niet over een identiteitskaart zouden beschikt hebben. Opmerkelijk is voorts dat uw moeder en partner tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal niet op de hoogte bleken van het bestaan van Eulex of Kfor (Kosovo Force) (CGVS moeder, p.6 en CGVS partner, p.6). Ook bleek uw partner nog nooit gehoord te hebben UNMIK (CGVS partner, p.6). Gezien het feit dat zowel UNMIK, Kfor als EULEX (European Union Rule of Law Mission, sinds 9 december 2008 actief in Kosovo) alomtegenwoordig zijn in het na-oorlogse Kosovo, mag verwacht worden dat zij deze instanties kennen, duidelijk van elkaar kunnen onderscheiden en op de hoogte zijn van hun kerntaken op het terrein. Opmerkelijk in dit verband is ook dat u beweerde voor uw problemen in Kosovo niet terecht te kunnen bij Kfor omdat zij Kosovo inmiddels verlaten hebben (CGVS, p.7). Dit strookt evenwel niet met ons beschikbare informatie volgens welke Kfor nog steeds operationeel is in Kosovo en ook actief is in de gemeente Obilic. Finse en Slovaakse Kfor-troepen zijn verantwoordelijk voor de veiligheid in deze gemeente. U bleek evenmin te weten van welke nationaliteit de Kfor troepen in uw gemeente waren (CGVS, p.7).

Ook op andere punten bleek de kennis van u en uw familieleden over Plementina en jullie leefomgeving ontoereikend. Zo bleken zowel uw vader als uw moeder nog nooit gehoord te hebben van de NGO 'Balkan Sunflowers' (BSF) (CGVS vader, p.7 en CGVS moeder, p.7). Uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat deze NGO heel actief is binnen de RAE-gemeenschap (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Plementina. BSF is ondermeer actief op het gebied van onderwijs in Plementina. In het kader van het 'Learning Centers Network'-programma, dat zich tot doel stelt kwetsbare groepen zoals ook RAE-kinderen toegang te verlenen tot het onderwijs, richtte deze organisatie in het verleden ook een 'Learning Center' in Plementina op. Ongeveer 70, in hoofdzaak Roma-kinderen die school lopen volgens het Servische curriculum, volgen elke dag onderwijs in dit centrum. Hieruit blijkt de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen in Plementina. Uw bewering dat uw kinderen in Kosovo dan ook niet naar school konden gaan (CGVS, p.9), hetgeen ook werd opgeworpen door uw moeder (CGVS moeder, p.7), wordt hiermee eveneens tegengesproken. Uw beweerde recente

verblijf in Kosovo wordt voorts bijkomend ondermijnd door een andere vaststelling. Zo blijkt dat uw verklaringen alsmede die van uw vader, uw moeder en uw partner met betrekking tot de bevolkingssamenstelling in Plementina zowel onderling niet overeenstemmen alsook tegenstrijdig te zijn met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo gaven u en uw familieleden te kennen in Plementina in hoofdzaak problemen te hebben gekend met plaatselijke Albanezen (CGVS, p.6 ev.). Voorts stelde u dat er in dit dorp ook een duizendtal Roma woonachtig zijn (CGVS, p.2). Uw vader verklaarde in Plementina naast de Albanezen te hebben gewoond die er de meerderheid van de bevolking zouden hebben uitgemaakt. Daarnaast woonden er volgens hem in Plementina nog drie of vier Servische families en waren er niet veel Roma woonachtig. In jullie directe omgeving bijvoorbeeld waren er volgens hem geen andere Roma woonachtig (CGVS vader, p.2). Uw partner stelde dan weer dat er in jullie buurt nog zo'n drie of vier Roma-families woonachtig waren (CGVS partner, p.2). Uit de ons beschikbare informatie blijkt dan weer dat het dorp Plementin een in hoofdzaak Servisch dorp is in de gemeente Obiliq, waar naast een meerderheid van Serviërs tevens een grote RAE-gemeenschappen woonachtig is. Het zou gaan om ongeveer 300 à 400 personen die in hoofdzaak woonachtig zijn in 2 recent gebouwde sociale woonblokken in het dorp Plementin. Van de aanwezigheid van een grote Albanese gemeenschap in dit dorp, zoals u, uw vader, uw moeder en uw partner lieten uitschijnen, is evenwel geen sprake. Met betrekking tot deze 2 sociale woonblokken kan nog worden opgemerkt dat uw vader weliswaar te kennen gaf dat er recent in dit dorp twee grote appartementsblokken werden gebouwd, maar eraan toevoegde niet te weten wie er in deze gebouwen woonachtig was. Opmerkelijk is ook dat uw vader verklaarde dat er in Plementina geen fabrieken zijn (CGVS vader, p.3). Het dorp Plementina is immers in hoofdzaak bekend voor de energiecentrale 'Kosovo B' die op wandelafstand van het dorp ligt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België niet worden vastgesteld. U hebt derhalve ook niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd/kan worden van hetzij een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit blijkt evenzeer uit het feit dat aan de door u aangehaalde problemen die u voor uw komst naar België ondervond, evenmin enig geloof kan gehecht worden. U beweerde te Kosovo te hebben verlaten omdat u meermaals problemen zou hebben gehad met Albanezen, die u een doodsbedreiging stuurden, die weigerden u identiteitsdocumenten te bezorgen, die stenen naar uw huis gooiden en die uw vader sloegen. Tevens zou u ook problemen gehad hebben met de Servische dokters die u en uw familie weigerden te behandelen.

Betreffende deze persoonlijke problemen kan vooreerst gewezen te worden op een aantal fundamentele tegenstrijdigheden en ongerijmdheden tussen uw verklaringen in dit verband afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal en die van uw vader, (S.G.), uw moeder, (H.G.) en uw partner, (N.M.) tijdens hun respectievelijk gehoor op het Commissariaat-generaal. Zo bleken noch uw vader noch uw partner op de hoogte te zijn van het feit dat u twee jaar geleden thuis een dreigbrief ontving waarin u met de dood werd bedreigd wanneer u het land niet zou verlaten (CGVS, p.6; CGVS vader, p.8-9 en CGVS partner, p.5). Beiden gaven te kennen geen weet te hebben van een dreigbrief. Uw partner voegde er nog aan toe enkel mondeling bedreigd te zijn (CGVS vader, p.8 en CGVS partner, p.5). Nochtans verklaarde u dat deze dreigbrief aan de deur van uw woning werd gehangen en u hierna niet langer buiten durfde te komen (CGVS, p.6). Uw moeder was hiervan dan weer wel op de hoogte, doch zij gaf aan dat u een maand voor uw vertrek naar België deze dreigbrief ontving (CGVS moeder, p.4), terwijl u duidelijk te kennen gaf deze dreigbrief twee jaar geleden te hebben ontvangen (CGVS, p.6). Aangaande het incident waarbij uw vader zou geslagen zijn toen hij naar de winkel ging, strookten jullie verklaringen evenmin. Zo gaf u aan dat dit incident plaatsvond rond de tweede of derde maand van 2010 (CGVS, p.7). Uw vader verklaarde evenwel dat dit twee weken voor jullie vertrek naar België in december 2010 gebeurde (CGVS vader, p.6), terwijl uw moeder deze gebeurtenis ongeveer vier of vijf maanden voor jullie komst naar België situeerde (CGVS moeder, p.6) en uw partner ongeveer twee of drie maanden voor het vertrek naar België (CGVS partner, p.6). Uw partner gaf bovendien aan dat dit overdag gebeurde, terwijl u en uw vader deze gebeurtenis respectievelijk 's avonds en 's nachts situeerden (CGVS partner, p.6; CGVS vader, p.6 en CGVS, p.7). Voorts verklaarde u in dit verband dat u toen uw vader verzorgd hebt en hij hiervoor niet naar een dokter is geweest (CGVS, p.8). Uw vader zelf gaf echter aan de volgende dag naar de dokter te zijn gegaan, maar dat deze niet bereid was om hem te verzorgen (CGVS vader, p.9). Uw moeder zou een jaar geleden, aldus haar verklaringen, eveneens geslagen geweest zijn (CGVS moeder, p.6). U, noch uw vader, noch uw partner leken hiervan echter op de hoogte te zijn, vermits geen van jullie allen enige melding maakte van een zulk incident. Bij allen werd nochtans uitdrukkelijk gevraagd of alle problemen ter sprake zijn gekomen (CGVS, p.9; CGVS vader, p.10 en CGVS partner, p.7). Evenzeer zou, aldus uw moeder, uw partner geslagen zijn (CGVS moeder, p.5). Uw partner daarentegen maakte geen melding dat zij geslagen zou zijn geweest. Tot slot gaf u aan dat de Servische dokters in Plementina u elke behandeling weigerden omdat zij u

voor een etnische Albanees hielden (CGVS, p.5). Volgens uw moeder en partner waren die dokters dan weer Albanezen die tegen jullie zeiden naar de Serviërs te gaan (CGVS moeder, p.6 en CGVS partner, p.7). U zou meer dan honderd keer naar de dokter in Plementina zijn gegaan, doch zijn naam moest u schuldig blijven (CGVS, p.9). U gaf bovendien aan dat u nooit een behandeling kreeg (CGVS, p.9). Uw partner daarentegen stelde dat u soms wel aanvaard werd doch dat ze vrijwillig verkeerde medicatie voorschreven (CGVS partner, p.7). Gelet op deze talrijk weergegeven tegenstrijdigheden, ongerijmdheden en lacunes tussen uw persoonlijke verklaringen en die van u vader, moeder en partner kan er alvast weinig geloof worden gehecht aan de ingeroepen vervolgingsfeiten.

Voorts dient te worden opgemerkt dat in de mate u laat uitschijnen over geen enkele veiligheid en bewegingsvrijheid te beschikken door toedoen van de voormelde problemen die u in Plementina ondervond - zo zou u sinds de bedreigingen aan uw adres steeds binnen zijn gebleven (CGVS, p.7) - zulks niet strookt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Uit deze informatie blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en ook erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en ook in de gemeenten Lipjan en Obilic (waar u en uw familie opeenvolgend verbleef) wel tegelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Ook in de gemeente Obilic - uw laatste beweerde verblijfplaats in Kosovo - is de veiligheidssituatie van de RAE-gemeenschappen verbeterd. Ofschoon het etnische geweld van 1999 en 2004 de verschillende gemeenschappen in deze gemeente langs etnische lijnen heeft verdeeld - zo wonen de meeste RAE vandaag in Plementin en andere Servische dorpen in de regio -, werden recentelijk geen ernstige interetnische incidenten gemeld in deze gemeente. Niettegenstaande de beperkte bewegingsvrijheid in deze gemeente voor RAE, onder meer voor wat betreft Obilic-stad, beschikken zij anno 2011 wel over de volledige bewegingsvrijheid in de andere gemeenten van de regio Pristina. Via de nabijgelegen gemeente Vucitrn, kunnen de RAE van Plementina - in totaal ongeveer 300 à 400 personen - zich bovendien vrij over de rest van het Kosovaarse grondgebied bewegen. Volgens cijfers afkomstig van UNHCR keerden in de periode 2000-2008 in totaal 684 RAE naar de gemeente Obilic terug. Hiervan vestigden zich 484 personen in Plementina. Een groot aantal van deze terugkeren gebeurde in samenwerking met UNHCR.

Tot slot kan hier nog aan worden toegevoegd dat uw bewering voor uw problemen in Kosovo met etnische Albanezen niet terecht te kunnen bij de politie evenmin strookt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (CGVS, p.4, 7-8). Uit deze informatie blijkt immers dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gnjilane (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Urosevac (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in

Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde verblijf in Kosovo tot 2010 en aan de door u aangehaalde asielmotieven.

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Het onderwijssysteem in Kosovo staat open voor leden van de RAE-gemeenschap, maar het valt niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. Uit de ons beschikbare informatie blijkt voorts dat er meerdere gezondheidsvoorzieningen zijn in Vucitrn, Plementina (Obilic) en Mitrovica waartoe, de Roma uit deze regio toegang hebben. Het betreft hier zowel Kosovaarse als parallelle gezondheidsinstellingen. Minderheidsgroepen hebben probleemloos toegang tot al deze gezondheidsstructuren. Bovenstaande maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op alle voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u bijgebrachte documenten, geboorteakte en PRYK lidkaart vermogen niet de minste afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen. Uw geboorteakte dateert van 13 augustus 1979 en kan bijgevolg bezwaarlijk als een bewijs voor uw recente verblijf in Kosovo worden aanzien. Uw identiteit en afkomst uit Kosovo staat in deze beslissing niet ter discussie. In de mate u tracht aan te tonen dat u Roma bent, middels uw PRYK lidkaart, volstaat het op te merken dat uw Roma-etnie niet ter discussie

staat. Dit document vermag evenmin uw verblijf de laatste jaren in Kosovo te staven. Een document uitgereikt door een politieke partij kan immers bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie beschouwd worden. Bovendien wordt dit document ook niet ondersteund door een coherent en geloofwaardig asielaanvraagrelaas."

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde lidkaart van het PRYK doet geen afbreuk aan bovenstaande appreciatie. Vooreerst staat uw Roma-etnie hier evenmin ter discussie. Net zoals bij uw zoon vermag dit document evenmin uw verblijf de laatste jaren in Kosovo te staven.

Ook inzake de asielaanvraag van uw schoondochter, (N.M.) (x), heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekster betwist niet dat zij, zoals wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, haar asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als degene die door haar zoon werden uiteengezet in het kader van diens asielaanvraag. Voorts zijn de door verzoekster aangevoerde middelen geheel gelijklopend met de middelen die door haar zoon werden aangevoerd in diens verzoekschrift in het kader van zijn beroep bij de Raad, gekend onder het dossiernummer x .

Ter terechtzitting wordt bevestigd dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag integraal baseert op de asielmotieven zoals uiteengezet door haar zoon.

Inzake het beroep van verzoeksters zoon, gekend onder voormeld dossiernummer, oordeelde de Raad bij arrest nr. 65 621 van 17 augustus 2011 als volgt:

"2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder meer het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel. Tevens beroep hij zich op een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Kosovo opnieuw slachtoffer te zullen worden van discriminatie omwille van zijn Roma-afkomst. Zijn verklaringen bevatten voldoende en ernstige aanwijzingen hiervoor en in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) beslist zijn de problemen als gevolg van discriminatie ernstig genoeg om als vervolging te worden weerhouden. Het CGVS beaamt de problemen van verzoeker door te erkennen dat er inderdaad discriminatie bestaat op basis van zijn Roma-origine, doch trekt hieruit niet de noodzakelijke conclusie, zijnde het toekennen van tijdelijke bescherming. Uit de door het CGVS aangehaalde informatie blijkt dat in Kosovo nog veel discriminatie heerst tegenover de minderheidsgroepen, waaronder de Roma. Het is duidelijk dat verzoekers rechten in zijn land niet zijn gegarandeerd.

Verzoeker citeert een aantal passages uit de Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo van UNHCR. Het gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en het daaruit voortvloeiende ontbreken van identiteitsdocumenten is het beginpunt voor de RAE van de ernstige beperking van het uitoefenen van fundamentele grondrechten. De aangehaalde weigeringsmotieven zijn niet voldoende om de hoedanigheid van vluchteling te weigeren nu de door het CGVS aangehaalde informatie strijdig is met de informatie uitgaande van UNHCR. Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout gemaakt en verzoekers problemen onvoldoende erkend.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus bevatten verzoekers verklaringen voldoende en ernstige aanwijzingen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Zijn relaas beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, b).

Het CGVS heeft het redelijkheidsbeginsel geschonden. Het kon, gelet op de door verzoeker uitgewerkte argumenten tijdens het gehoor bij het CGVS, niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing komen.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing kent en deze aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg wordt in wezen de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht en wordt het middel vanuit dit oogpunt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De commissaris-generaal motiveert op grond van de stukken van het administratief dossier met recht dat (i) verzoeker en zijn familie geenszins aannemelijk maken dat zij de laatste jaren nog in Kosovo zouden hebben verbleven, waardoor hun werkelijke verblijfssituatie voor hun komst naar België niet kan worden vastgesteld; (ii) evenmin enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers aangehaalde problemen gelet op een aantal fundamentele tegenstrijdigheden, ongerijmdheden en lacunes in en tussen zijn verklaringen en deze van zijn familieleden; (iii) verzoekers verklaring dat hij door zijn problemen in Plementina geen veiligheid en bewegingsvrijheid meer kende niet strookt met de informatie in het dossier inzake de veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid van de Roma in Kosovo in het algemeen en in het bijzonder in de gemeenten Lipjan en Obilic, waar verzoeker en zijn familie opeenvolgend zouden hebben verbleven; (iv) de bewering dat hij voor zijn vermeende problemen in Kosovo niet terecht kan bij de politie evenmin strookt met de informatie in het dossier waaruit blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten wordt geboden aan minderheden als toereikend wordt beschouwd, dat ook Roma in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen indienen bij de politie en dat voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen worden gegarandeerd voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging; (v) het beleid van de Kosovaarse overheid gericht is op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging, alsmede dat de Kosovaarse overheid redelijke maatregelen treft ten aanzien van de Roma tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet; (vi) daar waar UNHCR in 2006 nog benadrukte dat in Kosovo ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanen in een minderheidspositie nog een risico op vervolging gold en dat leden van deze groep nog aanspraak moesten kunnen blijven maken op bescherming, UNHCR in de *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* van 9 november 2009 stelt dat alle asielaanvragen van asielzoekers uit Kosovo, met inbegrip van deze van de Roma, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld; (vii) de door verzoeker neergelegde documenten niet vermogen afbreuk te doen aan de voormelde motieven.

Verzoeker beperkt zich er inzake de voormelde omstandige motivering toe te verwijzen naar en te citeren uit de Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo van UNHCR van 9 november 2009. Verweerder repliceert in deze met recht dat de door verzoeker aangebrachte informatie niet van die aard is dat zij afbreuk kan doen aan de omstandige en gedetailleerde informatie in het dossier, die onder meer werd bekomen door het CGVS tijdens een missie naar Kosovo in september 2009 van diverse bronnen ter plaatse en die werd bevestigd door een continue opvolging (administratief dossier, stuk 13: landeninformatie). Bovendien wijst verweerder er terecht op dat in de bestreden beslissing wel degelijk en terdege rekening wordt gehouden met de richtlijnen van UNHCR die duidelijk aangeven dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief deze van Roma, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld, wat in casu ook is gebeurd.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de sub 2.2.3. gedane vaststellingen kan op basis van verzoekers verklaringen niet worden besloten tot het bestaan in zijn hoofde van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt voorts geen elementen bij ter weerlegging van de terechte motivering dat de algemene situatie in Kosovo niet van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden gezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.2.6. Verzoeker preciseert voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel in casu zou zijn geschonden. Dit beginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.7. Verzoeker preciseert niet welke van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur hij voor het overige geschonden acht noch op welke wijze dit zou zijn gebeurd zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.8. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd."

Aangezien verzoekster zich op dezelfde feiten en middelen beroept als haar zoon, blijkt uit het voorgaande dat de door haar aangevoerde middelen ongegrond zijn.

Verzoekster betwist de motivering niet omtrent het door haar neergelegde document. Deze is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Uit het voormelde blijkt dat niet kan worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Omwille van voormelde elementen toont verzoekster evenmin aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,

dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS